

- конф. з міжнар.участю, 19 лютого. 2014 р. □□Луганськ: «Русь», 2014. □□С. 214–215.
2. 2. Толковый словарь «Инновационная деятельность». Термины инновационного менеджмента и смежных областей (от А до Я). 2-е изд., доп. — Новосибирск: Сибирское научное издательство/ В.И. Суслов. – 2008.
3. Форсайт-центр для України [Електрон. ресурс]. – Режим доступу : <http://kpi.ua/11-06-30>.

В'юненко О.Б., к.е.н., доц., Толбатов А.В., к.т.н., доц., СНАУ

РОЗРОБКА СИСТЕМ ПІДТРИМКИ ПРИЙНЯТТЯ РІШЕНЬ ДЛЯ РЕАЛІЗАЦІЇ ЗАДАЧ МОНІТОРИНГУ ЕЛЕКТРОМЕРЕЖЕВОГО КОМПЛЕКСУ

За останній рік в економіці України значно зросли вимоги до впровадження енергозберігаючих технологій в усіх галузях виробництва і розподілу електроенергії. Дефіцит потужностей, підвищення цін на послуги, які пов'язані з транспортуванням електроенергії, змушують шукати шляхи економії електроенергії, зниження втрат в розподільних мережах, підвищення енергоефективності виробництва, а також передачі і розподілу електроенергії. Всі заходи зниження втрат і підвищення ефективності електропостачання загалом можливо поділити на три основні групи: 1) технічні заходи, які спрямовані на реконструкцію, модернізацію та будівництво мереж; 2) заходи щодо вдосконалення обліку електроенергії; 3) організаційні заходи щодо вдосконалення експлуатаційного обслуговування електричних мереж і оптимізацію їх схем та режимів. Перший напрямок є ефективним тільки при проектуванні і будівництві нових мереж. Другий напрямок пов'язаний з впровадженням автоматизованих систем контролю і обліку електроенергії, яке все ширше впроваджується в електроенергетичних мережах і пов'язано з обліком і контролем витрати електроенергії в поточний момент часу або за певний проміжок часу. Найбільш перспективним напрямком є третій шлях, який пов'язаний з вдосконаленням системи експлуатації та оптимізації схем розподільних мереж і їх режимів із використанням інформаційної систем моніторингу і прогнозування параметрів розподільних електроенергетичних мереж на основі систем підтримки прийняття рішень.

Інформаційна система, що забезпечує підтримку прийняття рішень щодо розвитку і функціонування регіональної системи енергопостачання, повинна задовольняти таким критичним вимогам, як доступність і достовірність первинної інформації. Це означає, що необхідно використовувати моделі і методи прийняття рішень які будуть інформаційно забезпечені. Вимога інформаційної забезпеченості істотно впливає на формування математичних моделей і методів, що використовуються для вирішення енергетичних задач. Але частина необхідної інформації може бути відсутньою з об'єктивних причин, пов'язаних з неможливістю її отримання (відсутність вимірювальних систем, відсутність каналів зв'язку та ін.). Крім того, відсутність інформації також може бути пов'язана і з недоліками інформаційних систем електромережових підприємств: розрізненістю їх інформаційних підсистем, відсутністю обміну між базами даних і програмними комплексами. Тому задача підвищення якості системи моніторингу також пов'язана як з вдосконаленням її інформаційної забезпеченості, так і з розвитком математичних методів прийняття рішень.

Для моніторингу і проведення повної оцінки стану електромережевого комплексу необхідно впровадження метод аналізу, який надає якісну і кількісну оцінку стану комплексу, а значить, дає можливість не тільки більш точно провести аналіз, але також частково вирішити задачу прогнозування і визначити відпрацьований ресурс обладнання. Для таких цілей найбільш доцільним є використання методу індикативного аналізу електрообладнання, який засновано на методах теорії нечіткої логіки, тобто для максимальної достовірності оцінку стану електромережевого комплексу слід проводити з використанням системи індикаторів.

Організація комплексного моніторингу електромережевого комплексу потребує створення структури, здатної змінюватися в залежності від поставленої задачі, що також потребує вирішення суміжних задач: 1) забезпечення єдиної уніфікованої технології управління та організації діяльності оперативного персоналу компаній; 2) впровадження єдиної уніфікова-

ної технології моделювання електричних мереж; 3)автоматизований збір оперативної інформації, включаючи моніторинг та аналіз повідомлень, подій і ситуацій, а також даних телеметрії та іншої інформації про функціонування електромережевого комплексу; 4)автоматичне структурування і розпізнавання різнорідних текстових повідомлень за допомогою лінгвістичних систем.

УДК 339.9 (477)

Жмайлов В.М., Сумський національний аграрний університет, Україна

СУЧАСНІ ПРОБЛЕМИ Й ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ УКРАЇНИ ТА ЇЇ ТРАНСНАЦІОНАЛІЗАЦІЙНИХ ВИРОБНИЦТВ

Процеси транснаціоналізації виробництва і капіталу, вираженням яких стали транснаціональні корпорації (ТНК), є основою і рушійною силою сучасної глобалізації світової економіки. В той же час глобалізація веде до виникнення економічної взаємозалежності держав і, як наслідок, відбувається поступове руйнування національного економічного державного суверенітету і поява нових наднаціональних економічних утворень – глобальних корпорацій – транснаціональних управлінських структур.

Панування у світовому господарстві декількох сотень визначних компаній-гігантів спричиняє те, що основні пропорції світового виробництва і збуту перебувають під впливом економічної політики цих компаній. Найважливішим засобом такої дії виступає узгодження політики капіталовкладень між кількома компаніями-гігантами, які фактично і визначають розвиток більш важливих галузей світового господарства.

Серед об'єктивних проблем, які існують в Україні щодо формування та розширення діяльності вітчизняних ТНК, можна назвати такі як: нерозвиненість ринкової інфраструктури; нестабільність політико-правового середовища держави; нестабільність, курсу національної валюти, фінансово-кредитної системи; обмежена зовнішня орієнтація бізнесу з невеликими розмірами бізнес-груп; наздоганяючий характер науково-технологічної діяльності та інноваційної складової господарювання; криза високотехнологічних галузей економіки [1].

На особливу увагу також заслуговують питання з економічної безпеки, під якими розуміють стан національної економіки, що забезпечує життєво важливі потреби країни в матеріальних благах незалежно від виникнення у економічній системі світу або всередині країни непередбачуваних обставин соціально-політичного, екологічного або економічного характеру.

В той же час перспективи та напрями сталого розвитку національної економічної системи України і транснаціоналізація її господарства повинні визначатись перспективними, економічно безпечними для держави завданнями: розвиток процесів енергетичної інтеграції на пострадянському просторі; перспективи інтеграції України до світового ринку продукції та послуг; напрями розбудови транскордонного співробітництва за участю України.

Дослідження зарубіжних та вітчизняних наукових літературних джерел з питання транснаціоналізації господарства показали, що існують як позитивні, так і негативні наслідки цього процесу. Для кожної країни такі наслідки будуть специфічними, та водночас при розбудові національної економічної системи України необхідно враховувати і узагальнені чинники.

Отже, основою подальшого розвитку транснаціоналізаційних процесів в Україні є створення передумов для реалізації потенціалу транснаціоналізації своїх власних підприємств і галузей економіки країни залежно від видів стратегій, що провадяться, з обов'язковим дотриманням принципів економічної безпеки країни. Цей процес має ґрунтуватись на застосуванні справедливого та недискримінаційного режиму для компаній як вітчизняного, так і зарубіжного походження; стимулюванні ТНК до реалізації стратегій інвестиційного характеру, орієнтованих на розвиток інноваційного виробництва з урахуванням принципів соціальної відповідальності.